

Vrhbosanska nadbiskupija

Nadbiskupijski centar za pastoral mladih "Ivan Pavao II."

**Arhiđakonatski križni put mladih
Vrhbosanske nadbiskupije**

„Isuse, nemoj sam! Zajedno ćemo!“

09. ožujak 2024. godine

Pobožnost križnog puta u 11:00 sati

09. ožujak 2024. godine

Toliški arhiđakonat: Župa sv. Marka Evanđeliste - Potočani,

Plehanski arhiđakonat: Župa sv. Ivana Krstitelja - Jelah,

Gučogorski arhiđakonat: Župa Presvetog Trojstva - Novi Travnik

Fojnički arhiđakonat: Župa sv. Ane - Banbrdo (Lepenica)

UVODNA RIJEČ

Dragi čitatelju!

Pred tobom se nalazi tekst križnog puta mladih Vrhbosanske nadbiskupije koji se ove godine održava 09. ožujka 2024. u cijeloj Vrhbosanskoj nadbiskupiji. Prvi put križni put mladih organizira se na četiri mjesta u isto vrijeme. Prema preporukama nadbiskupa vrhbosanskog mons. Tome Vukšića, Vijeća za mlade Vrhbosanske nadbiskupije i Pastoralnog vijeća Nadbiskupije, prvi put, križni put za mlade bit će održan na razini Arhiđakonata (Fojničkog, Gučogorskog, Plehanskog i Toliškog). Isti dan i u isto vrijeme, nekoliko stotina, pa čak i tisuća mladih, skrušeno će za Kristom krenuti njegovim križnim putem.

Ove godine odabrali smo geslo „*Isuse, nemoj sam! Zajedno ćemo!*“. Želja nam je ovako pripremljenim meditacijama mladima pomoći da upoznaju Krista patnika te da mu odvažno krenu u susret kako bi mu pomogli nositi teški križ koji je na njegova ramena pao radi naših grijeha.

Istinski se nadamo da će ovaj Nadbiskupijski križni put mladih ostati ne samo u trajnom sjećanju sudionicima pobožnosti, nego poslužiti na izgradnju osobe i njene vjere. Molimo uz ovu pobožnost križnoga puta i Euharistijskog slavlja da možemo prepoznati kada trebamo pomoći Isusu, a kada On pomaže nama.

NCM *Ivan Pavao II.*

UVOD

Čitač 1: Koliko je kroz ovaj život bilo stvari koje su te povrijedile? Ljudi kojima nisi značio ništa. Koliko si prošao bola u tišini? Ljuttnje. Bijesa. Nezaovoljstva. Za kolike si bio nevidljiv? Koliko se samo strahova, sumnja, nesigurnosti nataložilo po prostorima tvoje duše? Ne može se to ni nabrojiti. A onda dođe netko tko podmetne svoja leđa. I kaže: „Skupa ćemo! I ja sam prošao sve to.“ Malo je takvih. Jako, jako malo. Ali ih ima. Isus. Hvala ti, Isuse, što si tu kada treba. Prati me na mom križnom putu. a ja ću pratiti tebe na tvom.

***Svećenik:** Nisi stvoren da bi strahovao, ni da bi brinuo, ni da bi bio tužan. Stvoren si da bi bio radostan i uživao u radostima i ljepotama života kojeg ti je Bog priprazio. Zašto sumnjaš u Njegovu pomoć? Zašto se još uvijek pitaš kako će on riješiti tvoje probleme? Nije na tebi da pokušavaš shvatiti i predvidjeti kako će On to učiniti. Nema veze radilo se o nemogućoj situaciji ili nekoj lakše rješivoj. U Njegovoj ljubavi i svemoći pronađi svoj mir i ne sumnjaj!*

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.

Svećenik: Smiluj nam se Gospodine.

Svi: Smiluj se nama!

Zbor: Stala plaćuć tužna Mati,
gledala je kako pati
Sin joj na križ uzdignut.

PRVA POSTAJA: Pilat osuđuje Isusa na smrt

Svećenik: Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo tebe.

Svi: Jer si svojim svetim križem svijet otkupio.

Čitač 2: Kad pretrpiš veliku bol, sve je drugačije. Kad prođeš izdaju. Razočarenje. I vidiš kako se na tebi skuplja povreda na povredu. Ne slušaš više prazne priče. Niti lažne nade. Sve si vidio. Sve si prošao. I sada želiš samo malo mira. Kad pretrpiš veliku bol, ne trebaju ti drugi da vode bitke za tebe. Mnogo toga možeš sam. Ali ipak trebaš nekoga za zagrljaj. Osjećaj ljubavi. Blizinu koja će unijeti dašak svjetla u tvoj svijet. Tvoje odnose. Isus je tu. Prolazi isto što i ti.

Svećenik: *Kada vidiš da si opterećen, nemiran, prestrašen, zabrinut – zastani! Sjeti se čiji si sin! Sin Boga živoga! Boga koji te ljubi ljubavlju neizrecivom, nedokučivom, neobuhvatljivom, nenadmašivom. Ljubavlju koju ne možeš zaslužiti ničim jer nema cijene, ali ljubavlju koja i ne traži ništa od tebe nego te ljubi bezuvjetno bez obzira na to kakav si. Sin si Oca koji se toliko ponizio iz ljubavi prema tebi da je postao čovjekom, trpio, uzeo na sebe sve tvoje grijehе da otkupi i da bi ti bio zauvijek sretan. Zar još uvijek sumnjaš u Njegovu pomoć?*

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.

Svećenik: Smiluj nam se Gospodine.

Svi: Smiluj se nama!

Zbor: Dušom njenom razboljenom,
rastuženom, ražaljenom,
prolazio mač je ljut.

DRUGA POSTAJA: Isus prima na sebe križ

Svećenik: Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo tebe.

Svi: Jer si svojim svetim križem svijet otkupio.

Čitač 3: Nećeš i ne možeš sve zadržati. Mladost, lijepo lice, vitak stas, zdravlje. Proći će sve kako je i došlo, ali probaj makar djetinju dušu zadržati. Vjeru. Vjeru da će sve na kraju izići dobro. Jer trebat će ti. Kao i nada. I ljubav. Pokušaj što duže osmijeh na licu zadržati, jer bit će mnogo onih koji će ti ga pokušati skinuti. Slomiti. Nećeš ni prijatelje moći zadržati, jer nikoga se zadržati ne može. Možeš samo dati razloga da ljudi ostanu, a što će oni napraviti, to nije na tebi. Zadrži vjeru u dobro. Zadrži vjeru u Boga.

Svećenik: *Bogu si uvijek dragocjen i vrijedan bez obzira na svoje pogreške, nesavršenosti, grijeha. Ne trebaš se truditi ništa činiti da bi te Bog više ljubio jer Njegova je ljubav savršena i uvijek ista. Da bi ti bio miran i sretan trebaš živjeti. Samo ljubiti. Prihvati Božju ljubav, pogledaj se Njegovim pogledom ljubavi i vidjet ćeš koji ćeš mir zadobiti i koju radost osjetiti!*

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.

Svećenik: Smiluj nam se Gospodine.

Svi: Smiluj se nama!

**Zbor: O koliko uciviljena
bješe ona uzvišena,
Majka Sina jedinog!**

TREĆA POSTAJA: Isus pada prvi put pod križem

Svećenik: Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo tebe.

Svi: Jer si svojim svetim križem svijet otkupio.

Čitač 4: Imamo puno rana. Svaka naša rana je netko tko nas nije volio. Ili makar glumio da nas voli. Netko kome smo sve davali, a od koga ništa nismo primali. Svaka naša rana je osjećaj da je nekada nešto negdje pošlo ukrivo. Ali što, kako, kada, do koje mjere, to ne razumijemo. I kada bi bio neki spisak rana, bilo bi tu puno imena. Bilo bi tu svega. Bio bi popis stvari koje smo činili, a nismo trebali, i popis stvari koje smo trebali, a nismo činili. Svaka naša rana je to što nismo dovoljno voljeli sebe, bližnjeg. I Boga.

Svećenik: *Nikada se ne umori od ponovnog ustajanja nakon padova i opraštanja samom sebi. Bilo bi oholo odustati. Stalno si ponavljaj. "Bog me voli najviše. On je svemoćan." I vidjet ćeš. Nestat će strah i nemir. Zakorači hrabro. Ne razmišljaj previše. Samo se prepusti poput djeteta koji vjeruje bezuvjetno svom Ocu. Ne boj se i budi miran. Što ne bude po tvom planu, to znači da ima nešto što je još bolje za tebe. Bog nikada ne razočarava. On je onaj koji razveseljava i smiruje. I naposljetku: budi strpljiv.*

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.

Svećenik: Smiluj nam se Gospodine.

Svi: Smiluj se nama!

Zbor: Bol bolova sve to ljući
blaga Mati gledajući
muke slavnog Sina svog.

ČETVRTA POSTAJA: Isus susreće svoju svetu majku

Svećenik: Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo tebe.

Svi: Jer si svojim svetim križem svijet otkupio.

Čitač 5: Nisu naši životu jednosmjerne ulice. Ljudi dolaze i odlaze. Na trenutak se zadržavaju i ostavljaju različite tragove. Neki ostavljaju lijepe, neki ružne tragove. Za neke bi susrete želio da potraju, a za neke da se nikada nisu dogodili. Kako god bilo, uvijek za svakoga imaj lijepu riječ. Osmijeh. Nježan dodir. Kao majka. Nikada ne znaš što je neka osoba prošla. Koliko je rana na njenoj duši? Jeli bilo više onih koji su je voljeli ili onih koji su je samo iskorištavali? Ništa ne znaš. Ali Bog sve zna

Svećenik: *Nemoj nikada posumnjati da se dobrota ne isplati. Nikada ne znamo koji se sve blagoslovi po tome dogode. Jer Bog stostruko nagrađuje dobrotu. Ali nije nam sve odmah znano. I zapamti. Samo jednu borbu moraš dobiti. Sa samim sobom. Da odustaneš od svojih planova i prepustiš se Božjem vodstvu. Božjim planovima. Kad to uspiješ, bit ćeš sretan čovjek.*

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.

Svećenik: Smiluj nam se Gospodine.

Svi: Smiluj se nama!

Zbor: **Koji čovjek ne bi plak'o
Majku Božju videć tako
u tjeskobi tolikoj?**

PETA POSTAJA: Šimun Cirenac pomaže Isusu nositi križ

Svećenik: Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo tebe.

Svi: Jer si svojim svetim križem svijet otkupio.

Čitač 6: To što netko ima oblik čovjeka ne znači da je čovjek. Ljudi ponašanjem sve pokažu. Osjetiš to na svojoj koži. Izgled je manje bitan. I nemoj da te privuče neko blještavilo izvana. Naslage šminke. Hrpa sladunjavih riječi. Markirano odijelo i kravata. Nije to bitno. Nimalo. Bitno je kakva je osoba prema tebi. Poštuje li te? Možeš li se na nju osloniti u svojim teškim trenucima? Kakve osjećaje u tebi budi kada ti se približi i koliko se možeš otvoriti? Šimun je pokazao mnogo. Šimun je učinio mnogo.

Svećenik: *Sve što te opterećuje, samo predaj u Njegove ruke i vjeruj da Bog čuje tvoj vapaj! Da, zvuči jednostavno da bi bilo istinito. Ali, to je jedini pravi put k miru i radosti, k oslobođenju od tog preteškog tereta straha, briga, tjeskoba koje opterećuju tvoju dušu. Bog je vjeran svojoj riječi: „Kad sam Te zazvao, uslišio si me, Gospodine!“ (Ps 138)*

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.

Svećenik: Smiluj nam se Gospodine.

Svi: Smiluj se nama!

Zbor: Tko protužit neće s čistom,
kada vidi gdje za Kristom
razdire se srce njoj?

ŠESTA POSTAJA: Veronika pruža Isusu rubac

Svećenik: Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo tebe.

Svi: Jer si svojim svetim križem svijet otkupio.

Čitač 7: Nevjerojatno je to u čovjeku. Koliko god boli prošao i povreda zadobio samo jedno mu treba. Da ga netko sasluša. Ne trebaju mu neka čuda. Niti neki posebni trenuci. Tretmani. Ushićenja. Samo da netko pokaže da ga sluša. Bude tu. I sve je drugačije. Doista malo ljudske blizine i sve se mijenja. A zašto je danas postalo tako teško saslušati nekoga? Doći i pokloniti trenutak čiste pažnje. Bez gledanja sa strane. Nepochjenjivo je imati nekoga s kime možeš podijeliti težak dan. Ali i onaj lijepi. Nazvati ga i prepričati mu. Ali uvijek ima onih koji su tu kad treba. Veronika je tu.

Svećenik: *Ne gubi nadu! Ako Bog koji poznaje bijedu ljudskih postupaka još uvijek nije izgubio nadu da svijet može biti ljepše mjesto, zašto si je ti izgubio? Bog je svemoćan. Zašto onda još uvijek sumnjaš da može riješiti tvoj problem? Samo se dobrim pobjeđuje zlo! Pobijediti dobrim zlo, ljubavlju mržnju, razumijevanjem osudu – to je prava pobjeda, to je prava borba, pravo herojstvo.*

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.

Svećenik: Smiluj nam se Gospodine.

Svi: Smiluj se nama!

Zbor: Zarad grijeha svoga puka
gleda njega usred muka
i gdje bičem bijen bi.

SEDMA POSTAJA: Isus pada drugi put pod križem

Svećenik: Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo tebe.

Svi: Jer si svojim svetim križem svijet otkupio.

Čitač 8: I najjači se umore. I padnu. I kažu: „*Ne mogu više.*“ Jer život je takav da često ne ostavlja uzmaka, prostora za razmišljanje i pogled natrag. Moraš naprijed, htio – ne htio. Moraš naprijed, boljelo – ne boljelo. Imao plana ili ne, novi dan će svakako doći. Možda bolji, a možda gori. A možda i isti. Ali nešto će te u njima podsjećati na one stare dane. Pune boli, pitanja, traženja. I pitat ćeš se koje si lekcije naučio i koje još trebaš naučiti. Samo se nemoj predati.

Svećenik: *Vrijeme je da staneš i povučesh se na trenutak u sebe. Vrijeme je da prihvatiš da nije dobro za tvoju budućnost da baš uvijek sve bude po tvom planu, na tvoj način, u tvoje vrijeme. Vrijeme je da odlučiš. Vrijeme je da se prepustiš Njegovom vodstvu. Što prije to učiniš, prije ćeš početi prepoznavati Njegove blagoslove i tek tada će se početi ostvarivati one najdublje čežnje tvoga srca. Koje jedino Bog može ispuniti.*

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.

Svećenik: Smiluj nam se Gospodine.

Svi: Smiluj se nama!

Zbor: **Gleda svoga milog Sina,
ostavljena sred gorčina,
gdje se s dušom podijeli.**

OSMA POSTAJA: Isus susreće jeruzalemske žene

Svećenik: Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo tebe.

Svi: Jer si svojim svetim križem svijet otkupio.

Čitač 9: S vremenom naučiš da u životu nije važno puno stvari. Kako si nekoć mislio. Niti neka prevelika pompa oko napuhanih priča. Sve se to za dva dana ispuše. Bitno je nešto drugo. Samo par ljudi. Nekoliko iskustava koje ispunjavaju. I pokoja mala stvar koja raduje. A onda kad naučiš srcem promatrati svijet, otvaraju je jedna njegova druga vrata. Tihi predjeli tvoje duše oživljavaju. I počinješ živjeti jednim dubljim životom. Mirnijim. Ispunjenijim. Jeruzalemske žene.

Svećenik: *Ako znamo da je naš Bog Otac svemogući koji nas ljubi i brine za nas, onda više nemamo opravdanje za strah. Zar bi Otac, koji nas toliko ljubi, da je postao čovjekom i bio razapet radi nas, dopustio da nam se dogodi nešto što nije dobro za naše spasenje? Osoba koja vjeruje Božjoj ljubavi i svemoći, predaje život svoj u ruke Božje, vjeruje da je Njegovim rukama sigurna, zaštićena i stoga osjeća mir. Svemogući Bog moćniji je od ičega i ako On nešto dopusti, to znači da zna razlog za to, a mi Mu trebamo vjerovati i strpljivo sačekati da otkrijemo taj razlog.*

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.

Svećenik: Smiluj nam se Gospodine.

Svi: Smiluj se nama!

Zbor: Vrelo milja, slatka Mati,
bol mi gorku osjećati
daj, da s tobom procvilim.

DEVETA POSTAJA: Isus pada treći put pod križem

Svećenik: Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo tebe.

Svi: Jer si svojim svetim križem svijet otkupio.

Čitač 10: Kad god ti dođe teško sjeti se onih teških dana koje si već prošao. I preživio. Pobijedio. Sjeti se snova koji su te nekoć držali i gorljivosti s kojom si prema njima išao. Neopterećen. Nepochuljan. Odlučan. Sjeti se svih ljudi koji su prošli tvojim putem. Onih koji su ti pružili ruku kada si pao. I onih koji su ti podmetnuli nogu da padneš. Jer su te i jedni i drugi naučili kako živjeti, tko je tvoj, tko nije i tko nikada neće biti. Kad god ti dođe teško sjeti se da ti dani prolaze. I da se lijepi i teški dani u životu izmjenjuju kao svjetlo i sjena. Kao neki nijemi film na traci. Moraš nekada naučiti i u mraku hodati. Boriti se za nešto za što nemaš garanciju. Ići naprijed i kad puta nema. Jer kada bi sve glatko išao, kako bi rasla tvoja snaga?

Svećenik: *Umjesto prigovaranja Bogu "Zašto si meni dao ovaj teret?", zahvali Mu na povjerenju što vjeruje da si stvoren za velika djela. Bog je darivatelj i razveseljitelj, a ne osvetitelj, rastužitelj, oduzimatelj radosti. Prije svega, on gleda na naše spasenje. Idi putem vjere. Danas ali i svakog dana svoga života do konačnog susreta s Njime.*

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.

Svećenik: Smiluj nam se Gospodine.

Svi: Smiluj se nama!

Zbor: Neka ljubav srca moga
gori sved za Krista Boga,
da mu u svem omilim.

DESETA POSTAJA: Isusa svlače

Svećenik: Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo tebe.

Svi: Jer si svojim svetim križem svijet otkupio.

Čitač 11: Kad pukne neka čaša zvoni, zveči, pršti staklo na sve strane. Svi se okreću i gledaju što, kako, kome je puklo. I skupljaš mali milijun komadića raspršenih uzduž i poprijeko. Ali kad pukne nešto u duši to nitko ne vidi. To nitko ne čuje. To nitko ne zna. A prasak je stotinu puta veći. I bol je veća. I osoba raspršena na bezbroj komadića više. A sve zbog jedne krive riječi. Krivog pogleda. Manjka pažnje. Poštovanja. Hladnoće. Kad pukne jedno srce to cijeli svemir osjeti.

Svećenik: *Ne muči sebe grižnjom savjesti kada učiniš nešto pogrešno. Ako si se iskreno pokajao i ispovijedio svoj grijeh, vjeruj da dobri Bog ima moć sve okrenuti na dobro jer On i po krivim crtama pravo piše. Uvijek vjeruj Bogu, na koncu ćeš vidjeti da je Bog uvijek u pravu i da je sve što je radio, radio za tvoje vječno dobro.*

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.

Svećenik: Smiluj nam se Gospodine.

Svi: Smiluj se nama!

Zbor: Neka dođu i na mene
patnje za me podnesene
Sina tvoga ranjenog.

JEDANAESTA POSTAJA: Isusa pribijaju na križ

Svećenik: Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo tebe.

Svi: Jer si svojim svetim križem svijet otkupio.

Čitač 12: Kad te duša boli nikada ti nije jasno što te točno boli? Gdje je ona neobjašnjiva bol? I dokle će trajati? I kad prođe vrijeme rana koje se vide i više ne osjećaš ništa s tog mjesta, postoji onaj dio u tebi s kojega bol ne prestaje. Tiha. Nečujna. Neobjašnjiva bol. Možda povreda neke drage osobe. Razočarenje. Izdaja. No nakon toga više nikada nisi isti. Razlomljen na tisuće komadića. Pokušavaš složiti ono što se složiti da, ali cjelovit više ne možeš biti. Na koncu shvatiš da ostaje samo jedna stvar. Sve predati Bogu.

Svećenik: *Da nema kušnji i životnih teškoća, kako bismo se Bogu približili? Kako bismo spoznali onu dubinu života i međuljudskih odnosa? Kako bismo Boga upoznali? Najdragocjenije lekcije najteže su lekcije i za njih treba vremena. Ali kada se polože, sreća i zahvalnost su veće.*

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.

Svećenik: Smiluj nam se Gospodine.

Svi: Smiluj se nama!

Zbor: Daj mi s tobom suze livat,
Raspetoga oplakivat,
dok na svijetu budem ja.

DVANAESTA POSTAJA: Isus umire na križu

Svećenik: Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo tebe.

Svi: Jer si svojim svetim križem svijet otkupio.

Čitač 13: Velika je bol kad iz tvog života odlaze ljudi koji su ti nekoć bili dragi. Bliski. Prirasli srcu. I jednu stvar moraš znati. Ne možeš utjecati na to hoće li ili neće otići od tebe. Ali na jednu stvar možeš utjecati. Da voliš i dalje. Istom snagom. Da daješ ljubav onima koji su ostali. Da živiš i dalje za one za koje si se dužan boriti. Jer drugoga nemaju. Nemoj odustati! Život se uvijek nastavlja.

Svećenik: Zapamti jednu stvar. Tvoji porazi imaju smisao. Da nema poraza, nikad ne bismo cijenili i uživali u pobjedi jer ne bismo znali njezinu pravu vrijednost u koju je utkano mnogo truda, vremena, žrtve i odricanja, mijenjanja i umiranja sebi.

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.

Svećenik: Smiluj nam se Gospodine.

Svi: Smiluj se nama!

Zbor: U tvom društvu uz križ stati,
s tobom jade jadovati
želja mi je jedina.

TRINAESTA POSTAJA: Isusa skidaju s križa

Svećenik: Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo tebe.

Svi: Jer si svojim svetim križem svijet otkupio.

Čitač 14: Ljudi misle da se može sakriti tuga. Ali ne može. Ljudi misle da se može sakriti ljutnja, bijes, očaj, osjećaj osamljenosti. Ali ne može. Ništa se ne može sakriti. Sve se to utiskuje u naše lice. Polako. Sigurno. Bez milosti. Svaka ružna riječ, krivi pogled, nedostajanje. Sve se bilježi. A onda prođu godine. Pogledamo se u ogledalo. I vidimo da su to neki drugi ljudi. Ne znamo što i kako se to dogodilo. Ali dogodilo se. No postoji utjeha. A ta je da sve te stvari imaju neki smisao kojega ćemo jednog dana razumjeti. Osjetiti. Dohvatiti.

Svećenik: *Naš cilj je nebo, a tamo te, ako budeš vjeran Božjim zakonima i pun ljubavi kao sveci čeka ono „što oko nije vidjelo, ni uho nije čulo, ni u srce čovječje nije unišlo“ (1 Kor 2, 9) Osluškuj poticaje Duha Svetoga u svom srcu i razumu, čitaj Bibliju, hrani se Božjom riječju, tijelom, nadahnjuj se životopisima svetaca i duhovnim štivom, slušaj duhovnu glazbu, klanjaj se Onomu koji te stvorio i zna za što si stvoren.*

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.

Svećenik: Smiluj nam se Gospodine.

Svi: Smiluj se nama!

Zbor: **Kada dođu smrtni časi,
Kriste Bože, nek me spasi
Majke tvoje zagovor.**

ČETRNAESTA POSTAJA: Isusa polažu u grob

Svećenik: Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo tebe.

Svi: Jer si svojim svetim križem svijet otkupio.

Čitač 15: Takav je život da sve prije ili kasnije završi. I ono u što si ulagao godine svoga života i ono što se samo za trenutak dogodilo. Pa čemu brinuti? Živcirati se? Čemu gomilati bilo kakve zalihe kad ćeš prije ili kasnije sam odavde otići? Postoji jedna druga strategija. Živjeti. Gledati naprijed. Osjećati. Jer sve je bolje kada si neopterećen. Stvarima. Iskustvima. Kada su tvoje ruke i tvoje srce slobodno za drugoga. Kada nečiji život po tvom životu postaje bolji. Velika je to stvar.

Svećenik: *Želim naučiti biti ona koja istinski vjeruje Bogu djetinjim povjerenjem potpuno predajući Mu sve ljude i situacije koje ću doživjeti. Želim naučiti istinski ljubiti Boga, sebe i sve koje mi Bog šalje u život. I nije to malen ni uvijek lagan zadatak, ali ostvariv je uz Božju pomoć i milost. "Život s Kristom predivna je avantura" Staviti Boga ispred i iznad svega i tada ćemo uživati sve blagoslove koje nam je Bog pripremio. Hrabro s Bogom koračati u nove izazove!*

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.

Svećenik: Smiluj nam se Gospodine.

Svi: Smiluj se nama!

Zbor: Kad mi zemlja tijelo primi,
dušu onda uzmi ti mi
u nebeski blažen dvor.

ZAVRŠNA MOLITVA

Čitač 16: Nevjerojatno je kako je sve u ovom svijetu prolazno, a mi baš za tim trčimo kao ludi. Mislimo, usrećit će nas ova stvar, ona stvar, a nakon dva dana shvatimo da naše srce i dalje ostaje prazno. Nevjerojatno je koliko nam puno treba da kažemo riječ „oprosti“, a samo je malo potrebno da je prevalimo preko usana i sve je već drugačije. Sve je to od toga kad se srce slomi više puta, a moraš dalje nastaviti živjeti kao da ništa nije bilo. Nevjerojatno je ali ljepota doista nije u vanjštini. Ljepota je u tome kada te netko pita „kako si“ i doista brine o tvojim osjećajima. A najvjerojatnije od svega je to da smrt nije kraj. Već novi početak. Put u novi život s Bogom. Put Uskrsa.

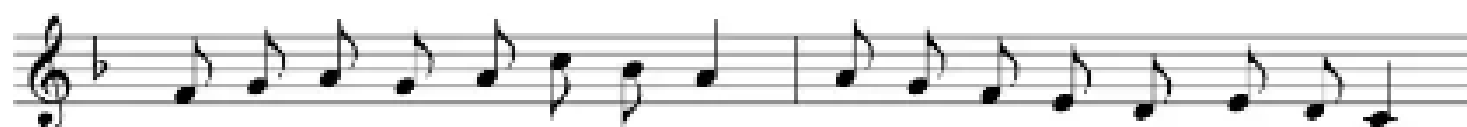
***Svećenik:** Zna Bog što nam je potrebno za naše vječno dobro – spasenje i sreću. Nemojmo se opterećivati brigama i razmišljati kako ih riješiti. Jedno je potrebno učiniti. Predati to Bogu, ljubiti Ga, slaviti i zahvaljivati Mu, vjerujući da je On to sve već riješio. Svojom mukom, smrću i uskrsnućem. Hvala ti, Isuse, na tome.*

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu! Kako bijaše na početku, tako i sada i vazda i u vijeke vjekova. Amen!

Svećenik na kraju pobožnosti može blagosloviti okupljene te pozvati na sakrament Pomirenja.

Bilo bi dobro da se prisutni svećenici stave mladima na raspolaganje za ispovijed.

STALA PLAČUĆ

1. Sta - la pla - čuć tuž - na Ma - ti,
Pripjev: Od ža - lo - sti Maj - ko sve - ta

gle - da - la je ka - ko pa - ti,
ra - ne Si - na tvog pro - pe - ta,

Sin joj na križ uz - dig - nut,
nek nam bu - du u sr - cu.

2. Dušom njenom razboljenom
rastuženom, ražaljenom
prolazio mač je ljut.

3. O koliko ucviljena,
biješe ona uzvišena,
Majka Sina jedinog.

4. Bol bolova sve to ljući,
blaga Mati gledajući,
muke slavnog Čeda svog.

5. Koji čovjek ne bi plak'o,
Majku Božju videć' tako,
u tjeskobiolikoj?

6. Tko protužit neće s Čistom,
kada vidi gdje za Kristom,
razdire se srce njoj?

7. Zarad grijeha svoga puka,
gleda njega usred muka,
i gdje bičem bijen bi.

8. Gleda svoga milog Sina,
ostavljena sred gorčina,
gdje se s dušom podijeli.

9. Vrelo milja, slatka Mati,
bol mi gorku osjećati
daj, da s tobom procvilim.

10. Neka ljubav srca moga,
gori sveđ za Krista Boga,
da mu u svem omilim.

11. Rane drage, Majko sveta,
Spasa za me razapeta,
tisni usred srca mog.

12. Neka dođu i na mene,
patnje za me podnesene,
Sina tvoga ranjenog.

13. Daj mi s tobom suze livat,
Raspetoga oplakivat,
dok na svijetu budem ja.

14. U tvom društvu uz križ stati,
s tobom jade jadovati,
želja mi je jedina.

15. Kada dođu smrtni časi,
Kriste Bože nek' me spasi,
Majke tvoje zagovor.

16. Kad mi zemlja tijelo primi,
dušu onda uzmi ti mi,
u nebeski blažen dvor.

MISNA
ČITANJA

1. ČITANJE

Hoš 6,1-6

Ljubav mi je mila, ne žrtve.

Čitanje Knjige proroka Hošee

Ovo govori Gospodin: Kad u nevolji budu iskat će me: »Hajde, vratimo se Gospodinu! On je razderao, on će nas iscijeliti: on je udario, on će nam poviti rane; poslije dva dana oživit će nas, trećeg će nas dana podignuti, i mi ćemo živjeti pred njim. Težimo da upoznamo Gospodina: ko zora pouzdan mu dolazak. On će nam doći poput dažda jesenskog, poput kiše proljetne što natapa zemlju.« Što za tebe mogu učiniti, Efrajime? Što za tebe mogu učiniti, Judo? Ko oblak jutarnji ljubav je vaša, ko rana rosa koja nestaje. Zato sam ih preko proroka sjekao i ubijao riječima usta svojih; al' sud će tvoj izaći ko svjetlost. Jer ljubav mi je mila, ne žrtva, poznavanje Boga, ne paljenice.«

Riječ Gospodnja.

PSALAM

Ps 51, 3-4.18-21b

Pripjev: *Ljubav mi je mila, a ne žrtve.*

Ili: *Smiluj mi se Bože, po milosrđu svome!*

Smiluj mi se, Bože, po milosrđu svome,
po velikom smilovanju izbriši moje bezakonje!
Operi me svega od moje krivice,
od grijeha me mojeg očisti!

...

Žrtve ti se ne mile,
kad bih dao paljenicu, ti je ne bi primio.
Žrtva Bogu duh je raskajan,
srce raskajano, ponizno, Bože, nećeš prezreti.

...

U svojoj dobroti milostiv budi Sionu,
i opet sagradi jeruzalemske zidine!
Tada će ti biti mile žrtve pravedne,
prinosi i paljenice,
i tad će se prinosit teoci na žrtveniku tvojemu.

EVANĐELJE

Lk 18,9-14

Carinik siđe opravdan kući svojoj, a ne farizej.

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme: Nekima koji se pouzdavahu u sebe da su pravednici, a druge podcjenjivahu, reče Isus ovu prisporobu.

»Dva čovjeka uzidoše u Hram pomoliti se: jedan farizej, drugi carinik. Farizej se uspravan ovako u sebi molio: 'Bože, hvala ti što nisam kao ostali ljudi: grabežljivci, nepravednici, preljubnici ili — kao ovaj carinik. Postim dvaput u tjednu, dajem desetinu od svega što steknem.'

A carinik, stojeći izdaleka, ne usudi se ni očiju podignuti k nebu, nego se udaraše u prsa govoreći: 'Bože, milostiv budi meni grešniku!'

Kažem vam: ovaj siđe opravdan kući svojoj, a ne onaj! Svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen; a koji se ponizuje, bit će uzvišen.«

Riječ Gospodnja.

MOLITVA VJERNIKA

Uvod

Gospodine, mi mladi smo se danas okupili kako bi u Duhu, s Tobom sjedinjeni, hodili kroz postaje Tvoga križnog puta do Kalvarije. Kroz taj put suočili smo se s Tvojim padovima, susretima, patnjom, uzdignućem i proslavom. Mi u našim životima prolazimo mnogo postaja križnog puta koje si i Ti prošao, te ti stoga upućujemo ove molitve:

1. Gospodine, Tvoja osuda nije bila smao Pilatova, nego osuda svih nas. Pomozi nam suočiti se i nositi s osudama koje su plod naših obitelji, prijatelja i poznanika, molimo te!
2. Gospodine, svaki Tvoj pad Tvoja je proslava. Neka i naši padovi koriste na našu izgradnju, a na Tvoju proslavu, molimo te!
3. Gospodine, iako nisi potreban ničije pomoći ipak želio si pomoć Šimuna Cirenca. Pošalji i nama svoje pomoćnike kako bismo ustrajali na svome putu, molimo te!
4. Gospodine, iako su ti sve oduzeli, Ti si ipak obdario svetu Veroniku slikom svoga obraza. Pomozi i nama sačuvati naše obraze čistima poput Tvoga, molimo te!
5. Gospodine, tvoje rane bile su velike i duboke. I mi smo toliko izranjeni iznutra. Neka naše rane pronađu put do Tvojih rana kako bi se sjedinile, molimo te!
6. Gospodine, Tvoja smrt jedan je korak bliže našem Otkupljenju. Primi u dioništvo Tvoga Kraljevstva naše preminule, molimo te!

Molitva

Bože, primi milostivo ove naše prošnje koje smo ti uputili i ujedini ih s molitvama upućenim iz svih Arhidakonata Vrhbosanske nadbiskupije, koji su se okupili danas na različitim mjestima na ovom Nadbiskupijskom križnom putu zta mlade, po Isusu Kristu, svome Sinu, našem Spasitelju koji živi i kraljuje u vijeke vjekova. **Amen!**

Impressum:

Izdavač: Nadbiskupijski centar za pastoral mladih „Ivan Pavao II.“

Adresa: Gatačka 18, 71 000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina

Tel./fax: 00387 33 766 225

Mob: 00387 63 488 875 ili 63 488 873

E - mail: mladibkbih@gmail.com

Web: www.mladicentar.org

Facebook: Nadbiskupijski centar za pastoral mladih „Ivan Pavao II.“

Instagram: centar_za_mlade_ivan_pavao

YouTube: NCM Ivan Pavao II.

Odgovara: vlč. Šimo Maršić

Uredili i obradili: don Stipica Lešić i Stefan Kukrić

Priprema za tisak: Stefan Kukrić

Grafičko oblikovanje: Mateo Bunjevac

Originalni tekst meditacija križnoga puta preuzet sa sljedeće stranice:

<https://duhovnost.net/krizni-put/>

Nadbiskupijski centar za
pastoral mladih
Ivan Pavao II.

